Dosarul:nr.2r-1768/24 Judecător: Victor Sandu
2-22085554-02-2ac-24012023

D E C I Z I E

25 iulie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Ana Panov

examinând în absența părților recursul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** și Cebanu Dorin împotriva lui Palarii Vasile, intervenienți accesorii Țurcanu Mihail, Țurcanu Larisa, Palarii Lilia, Cebanu Liubovi, privind stingerea dreptului de servitute, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 aprilie 2024 prin care s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins acțiunea ca tardivă,

c o n s t a t ă:

La data de 22.03.2023, S.C „Botily" S.R.L și Cebanu Dorin s-au adresat cu cerere de chemare în judecată către Palarii Vasile, solicitând constatarea stingerii dreptului de servitute a pârâtului Palarii Vasilie în privința lotului de teren amplasat în str. Soarelui, or. Codru, mun. Chișinău, nr cadastral 0131204033 ca urmare a dispariției utilității servituții dar și încălcării obligațiilor contractuale, dispunerea radierii din registrul de stat al bunurilor imobile a grevării cu servitute înregistrată în privința lotului de teren cu număr cadastral 0131204033, amplasat în str. Soarelui, or. Codru, mun. Chișinău, (f.d. 4-8).

Prin încheierea protocolară din 11/12/2023, instanța de fond a dispus atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii pe Țurcanu Mihail, Țurcanu Larisa, Palarii Lilia, Cebanu Liubovi, (f.d. 98).

În cadrul examinării cauzei, reprezentantul pârâtului Palarii Vasile, avocatul Chiriac Nicolae a depus cerere privind ridicarea excepției de tardivitate solicitând respingerea ca fiind tardivă a cererii de chemare în judecată depusă de ***** și Cebanu Dorin împotriva lui Palarii Vasile, intervenienți accesorii Țurcanu Mihail, Țurcanu Larisa, Palarii Lilia, Cebanu Liubovi, privind stingerea dreptului de servitute, (f.d. 106-110).

În motivarea acțiunii s-a invocat că prin contractul autentificat notarial nr.25394 din 06.07.2010, părțile, pe de o parte, foștii proprietari - Ţurcanu Mihail, a.n.26.11.1951 și Ţurcanu Larisa, a.n. 10.11.1953, ambii acționând în calitate de coproprietari a terenului aservit cu nr. cadastral 0131204.028 din str. Soarelui, nr.87/1, or. Codru, mun. Chisinău și pe

de altă parte, cet. Palarii Vasile, a.n.28.07.1960, care este proprietar al terenului dominant cu nr. cadastral: 0131204.032 din str. Soarelui, nr.87/1, or.Codru, mun.Chișinău, sau înțeles să greveze cu servitute de trecere, porțiunea de teren cu nr. cadastral: 0131204033 din str. Soarelui, nr.87, or. Codru, mun. Chișinău și suprafața de 0,0822 ha, pe un termen nelimitat.

La data de 02.06.2010 de către oficiul cadastral teritorial, a fost emisă decizia de formare a bunurilor imobile, prin care s-a dispus delimitarea porțiunii de teren grevată cu servitute de trecere, de terenul aservit cu nr. cadastral: 0131204.028, prin atribuirea numărului cadastral diferit 0131204033 porțiunii cu suprafața de 0,0822 ha.

Tot în anul 2010 coproprietarii Palarii Vasile, Palarii Lilia pe de o parte și coproprietarii Ţurcanu Mihail și Ţurcanu Larisa pe de altă parte, au construit de comun acord un gard comun care să separe gospodăriile între terenurile cu numerele cadastrale 0131204032 și 0131204028.

În același an, 2010 Palarii Vasile a început construcția casei de locuit cu numărul cadastral 0131204.032.01 și a scărilor exterioare ce se învecinează cu terenul 0131204028.

În anul 2010-2011 Palarii Vasile, Palarii Lilia pe de o parte și coproprietarii Ţurcanu Mihail și Ţurcanu Larisa pe de altă parte, au amenajat la intrare pe terenul grevat cu servitute de trecere (intrarea de pe str.Valea Apelor), drum asfaltat cu o suprafață de aproximativ 272 mp. Iar în anii ulteriori, Palarii Vasile și Palarii Lilia au amenajat cu pavaj aproximativ 131 mp în fața porții la intrarea în ograda terenului dominant porțiunea de teren grevată cu servitute. Restul porțiunii de teren grevate cu servitute, a fost folosită în permanență de către Palarii Vasile și Palarii Lilia, ca trecere pietonală.

La momentul începerii lucrărilor de construcție 2010 pe perioada desfășurării lucrărilor și după finisarea lucrărilor, foștii proprietari Ţurcanu Mihail și Ţurcanu Larisa niciodată nu au obiectat față de modul de folosință a servituții. Mai mult ca atât, aceste lucrări de sporire a confortului la intrarea pe teren dinspre str.Valea Apelor au fost efectuate de comun acord cu foștii proprietari cu consimțământul acestora.

La data de 05/08/2021 cet. Cebanu Dorin a procurat de la foștii proprietari Ţurcanu Mihail și Ţurcanu Larisa, lotul de teren cu numărul cad: 0131204.028 și construcțiile amplasate pe acestea. Ulterior, o cotă parte din teren a fost cumpărată de către *****.

La data de 22/03/2023, din numele ***** a fost depusă acțiunea împotriva lui Palarii Vasile, prin care se solicită: „Constatarea stingerii dreptului de servitute a pârâtului Palarii Vasile, IDNP:0952411545837, asupra lotului de teren amplasat pe str. Soarelui, or. Codru, mun.Chișinău, nr.cadastral 0131204033 ca urmare a dispariției utilității servituții, dar și încălcărilor obligațiilor contractuale. Dispunerea radierii din registrul de stat a bunurilor imobile a grevării cu servitute a lotului de teren amplasat în str. Soarelui, or.Codru, mun.Chișinău, nr.cadastral 0131204033, încasarea din contul pârâtului Palarii Vasile, IDNP:0952411545837, a cheltuielilor judiciare”.

Din motivele invocate, reprezentantul pârâtului a pledat pentru a declara acțiunea ca fiind depuse tardiv, în temeiul art.267 Cod Civil, în redacția aplicabilă până în data de 30/04/2019.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul centru) din 22/04/2024, s-a dispus admiterea excepția de tardivitate ridicată de reprezentatul pârâtului Palarii Vasile, avocat Chiriac Nicolae și respingerea cererii de chemare în judecată depusă de ***** și Cebanu Dorin împotriva lui Palarii Vasile, intervenienți accesorii Țurcanu Mihail, Țurcanu Larisa,

Palarii Lilia, Cebanu Liubovi, privind stingerea dreptului de servitute, ca fiind tardivă, (f.d. 216-222).

La data de 15/05/2024, ***** a declarat recurs împotriva încheierii instanței de fond privind admiterea excepției de tardivitate (f.d. 230-235).

În motivarea recursului, s-a invocat că prevederile Codului Civil referitor la servitute sunt similare atât situației de până la 01/03/2019, cât și după data intrării în vigoare a Codului Civil în redacție nouă.

Recurentul susține că conform art. 454 din Codul civil, dreptul de servitute este un drept real limitat, iar potrivit art. 475 alin. (2) al aceluiași Cod, dreptul limitat este dreptul derivat de la un drept mai cuprinzător care este grevat cu acel drept. Astfel, potrivit alin. (1) şi (2) din art. 454 şi art. 475 alin. (2) al Codului civil, dreptul de servitute reprezintă un drept derivat al dreptului de proprietate.

Potrivit prevederilor art.451 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul civil modernizat, similar prevederilor art. 440 lit. f) și g) din Codul civil (în vigoare până la 01.03.2019), servitutea se stinge în caz de: neuz pentru o perioadă de 10 ani şi dispariție a oricărei utilități a lor.

Având în vedere că servitutea de trecere conform clasificării art.641 alin. (2) Cod civil reprezintă o servitute necontinuă, rezultă (ar. 652 alin. (1)) că termenul de 10 ani, prevăzut la art.651 lit. f), începe să curgă de la data ultimului act de exercițiu. În aceste circumstanțe, ținând cont de faptul că de la instituirea servituții de trecere, conform contractului nr. 25394 din 06/07/2010, şi până la depunerea cererii de chemare în judecată - 22/03/2023 s-au scurs mai mult timp decât termenul prevăzut de lege pentru neuz, dar mai puțin de 13 ani (termen care să includă şi termenul general de prescripție de 3 ani), un exercițiu aritmetic demonstrează că concluzia instanței de judecată, privind tardivitatea acțiunii, este nefondată.

Potrivit recurentului, instanța de fond urma să stabilească dacă în speţă a fost împlinit termenul de 10 ani de neuz, începutul şi sfârșitul acestuia, respectiv dacă de la împlinirea acestuia s-a scurs sau nu termenul general de prescripție, în corespundere cu cerințele Codului de procedură civilă aceste constatări este imposibil de realizat decât examinând cauza în fond.

Recurentul mai indică că concluzia instanție de fond privind tardivitatea acțiunii este nefondată, deoarece în speţă a fost invocată dispariția utilității servituții. În acest sens legea nu impune proprietarului terenului aservit un termen pentru invocarea acestui temei de încetare a servituții. În cazul în care instanța a decis că acțiunea înaintată pe acest temei este tardivă, urma a fi elucidat dacă speţa în cauză conține asemenea circumstanțe, inclusiv când acestea s-au produs şi data din care a început curgerea termenului. Similar celuilalt temei de încetare a servituții invocat de reclamanți (10 ani de neuz) circumstanțele menționate urmau a fi examinate în cadrul dezbaterilor judiciare.

Mai mult ca atât, constatările primei instanțe potrivit cărora, proprietarii anteriori ai terenului aservit - Larisa şi Mihail Ţurcanu, în anul 2010 ar fi „construit de comun acord un gard comun care să separe gospodăriile între terenurile cu numerele cadastrale 0131204032 şi 0131204028”, iar în perioada 2010-2011, împreună cu Vasile Pălării ar fi „amenajat la intrare pe terenul grevat cu servitute de trecere (intrarea de pe str. Valea Apelor), drum asfaltat cu o suprafață de aproximativ 272 m.p.” sunt contrare declarațiilor Larisei şi Mihail Ţurcanu expuse, în calitate de intervenienții accesorii, în cerea de examinare în lipsă a cauzei civile (dosar nr. 2-3565/23, judecător Alexandru Mardari), intentate la cererea de chemare în

judecată, depusă de către Vasile Pălării împotriva lui Dorin Cebanu şi SC „Botily” S.R.L privind înlăturarea obstacolelor la exercitarea dreptului de servitute.

Pornind de la faptul că, dreptul de servitute este un drept derivat al dreptului de proprietate, care este în condițiile legii inviolabil, perpetuu şi garantat, raportat la caracterul acțiunii de apărare a dreptului de proprietate al reclamanților S.C „Botily” S.R.L şi Dorin Ciobanu, recurentul consideră că, acțiunea din speță nu este pasibilă sancționării cu prescriptibilitate extinctivă, or, proprietarul este liber să decidă când consideră că dreptul de proprietate îi este încălcat şi corespunzător este oportun a fi apărat în ordine legală, inclusiv prin depunerea unei acțiuni.

Din motivele expuse, recurentul susține că instanța de fond soluționând cererea privind excepția de tardivitate, în mod eronat şi pripit a dedus tardivitatea pretențiilor reclamanților, implicit prin înaintarea cerinței de constatare a încetării servituții ca urmare a ne uzului şi a dispariției a oricărei utilități şi a determinat netemeinicia pretențiilor acestora în condițiile speței.

La data de 24/07/2024, avocatul Nicolae Chiriac, a depus prin intermediul poștei electronice referință la recursul declarat de S.C „Botily” S.R.L.

În referință, intimatul a pledat pentru respingerea recursului declarat de către S.C „Botily” S.R.L împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22/04/2024 și menținerea încheierii instanței de fond.

În motivarea solicitării, intimatul a invocat inter alia că consider recursul declarant de S.C „Botily” S.R.L ca fiind inadmisibil şi neîntemeiat deoarece instanța de fond s-a expus legal în baza probelor prezentate, iar S.C „Botily” S.R.L la data de 15/05/2024 nu era în drept să conteste cu recurs încheierea, din motiv că bunul imobil la acea dată, nu-i mai aparținea cu drept de proprietate.

Conform certificatului din 24/07/2024 din Registrul bunurilor imobile 0131204028, bunul imobil cu numărul cadastral 0131204.028, situat în mun. Chişinău, or. Codru, str. Soarelui, 87/1, a fost înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-274 din 16.02.2024. Astfel, dreptul de proprietate asupra bunului imobil îi aparține lui Stratulat Tatiana Victor şi Miron Veaceslav Ilia, din data de 19.02.2024. Despre schimbarea proprietarilor, Pălării Vasile a aflat abia la data de 24/07/2024, când a obținut Certificatul de Registrul bunurilor imobile. Respectiv, în opinia intimatului, S.C „Botily” S.R.L a pierdut dreptul material şi procesual de a contesta încheierea, din motivul schimbării proprietarilor.

Intimatul mai susține că recursul este neîntemeiat din motiv că orice contestare trebuie să se bazeze pe motive temeinice, iar în lipsa acestora, recursul devine nefondat.

Analizând motivele invocate în recurs, studiind materialele dosarului, Colegiul civil consideră recursul întemeiat, motiv din care urmează a fi admis, cu casarea încheierii primei instanțe şi restituirea pricinii la rejudecare.

Concluzia instanței de recurs este întemeiată pe următoarele raționamente și circumstanțe de fapt.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare acesteia.

Colegiul constată că încheierea contestată a fost emisă la data de 22 aprilie anul 202 și a fost comunicată recurentului contra semnătură la data de 30/04/2024, fapt atestat prin recipisa anexată la materialele dosarului, (f.d. 223). Recursul a fost declarat la data de 10 mai anul 2024, (f.d. 228), prin urmare Colegiul constată că recursul este depus în termen.

Conform prevederilor art. 426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs în cumul cu materialele pricinii, Colegiul Civil consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanței de fond, dat fiind încălcate normele de drept procedural, restituind pricina spre rejudecare din următoarele.

În conformitate cu prevederile art.427 lit.b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform prevederilor art.27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În corespundere cu art.1861 alin.(1) CPC cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

Alin.(2) al aceluiași articol indică că excepția de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citaţi legal nu împiedică examinarea cererilor.

Alin.(3) stabilește că dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Prevederile alin.(4) stabilește că instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin. (3), este în drept:

a) să respingă recursul şi să mențină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare.

Potrivit alin.(5) dacă se dispune repunerea în termen şi/sau excepția de tardivitate se respinge, instanța de judecată emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul şi continuă examinarea cauzei.

Conform art.392 alin.(2) lit. a) din Codul civil, se prescriu în termen de 10 ani acțiunile privind: a) drepturile reale care nu sînt declarate prin lege imprescriptibile ori nu sînt supuse altui termen de prescripție.

În speță, instanța de fond a aplicat, prevederile Codului Civil, în redacția până la modernizarea Codului Civil (01/03/2019).

În acest sens, Colegiul atenționează că în materie de prescripție, incidența noilor reglementări se determină în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (6)-(7) Cod Civil.

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Deci, în conformitate cu prevederile art. 267 Cod Civil, în redacția în vigoare până în data de 01/03/2019, identificarea naturii raportului juridicic litigios, precum și data nașterii dreptului la acțiune, este o condiție sine qua non privind determinarea legii aplicabile în materie de prescripție și implicit examinarea temeiniciei excepției de tardivitate.

Potrivit prevederilor art. 453 alin. (1) Cod Civil, în redacția identică a art. 284 alin. (1) Cod Civil (în vigoare până la data de 01/03/2019), patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor şi obligațiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active şi pasive legate între ele, aparținând unor persoane fizice şi juridice determinate.

Dreptul de servitute în conformitate cu prevederile art. 454 alin. (1) lit. „e" Cod Civil este un drept real limitat. Potrivit prevederilor art. 639 alin. (1) Cod Civil, servitutea este sarcina care grevează un imobil pentru uzul sau utilitatea imobilului unui alt proprietar, deci nu are o existență de sine stătătoare și este legată de dreptul de proprietate în privința bunului imobil.

În conformitate cu prevederile art. 267 alin. (2) Cod Civil, acțiunea privind stingerea dreptului de servitute, în lipsa unei valori patrimoniale distincte, urmează a fi calificată ca fiind o acțiune nepatrimonială și în acest sens, instituirea unui termen de prescripție în mod expres este obligatorie, restrângerii dreptului de acces la justiție a recurentului și implicit aplicarea excepției de tardivitate în sensul art. 1861 alin.(1) CPC.

Colegiul atenționează, că în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (7) Cod Civil, drepturile reale care nu sunt declarate prin lege imprescriptibile ori nu sunt supuse altui termen de prescripție, în conformitate cu prevederile art. 392 alin. (2) Cod Civil, se prescriu în termen de 10 ani.

Cu referire la cererile de constatare a stingerii dreptului de servitute, termenul de prescripție urmează a fi calculat, conform prevederilor noului Cod Civil, din data apariției dreptului la acțiune, dar nu mai târziu de data intrării în vigoare a Legii care instituie un termen restrictiv de prescripție. Or, termenul special de prescripție de 10 ani, în cazul acțiunilor privind drepturile reale, se calculează doar în temeiul reglementărilor instituite în baza Codului Civil modernizat, și doar după data punerii în aplicare a noilor reglementări în materie de prescripție.

La caz, acțiunea intentată de ***** și Cebanu Dorin împotriva lui Palarii Vasile, intervenienți accesorii Țurcanu Mihail, Țurcanu Larisa, Palarii Lilia, Cebanu Liubovi, privind stingerea dreptului de servitute este depusă în interiorul termenului special de prescripție de 10 ani instituit în temeiul art. 392 alin. (2) lit. „a" Cod Civil, aplicabil în conformitate cu art. 7 alin. (7) Cod Civil, din data punerii în aplicare a legii care instituie un nou termen de prescripție mai scurt decât cel prevăzut de legea veche. Deci, termenul special urmează a fi calculat pentru dreptul la acțiune apărut după data de 01/03/2019 și sau din această dată în cazurile în care dreptul la acțiune a apărut până la intrarea în vigoare a noii legi.

Din motivele expuse, Colegiul constată că instanța de fond greșit a interpretat și aplicat legea în materie de prescripție, realizând în acest sens o restrângere arbitrară a dreptului de acces la justiție a recurentului *****, garantat la art. 20 din Constituție, art. 5 CPC și art. 6§2

di CEDO. Or, în materie de restrângere a drepturilor garantate de Constituție și acordurile internaționale privind apărarea drepturilor și libertăților omului, orice dubii sau imprecizii a legislației, se interpretează în favoarea protejării efective a dreptului, instanțele de fond având inter alia obligația de a aplica exigențele constituționale în materie de evaluare a calității, previzibilității și clarității legii, art. 23 din Constituție, în sensul interpretărilor date de CC în jurisprudența sa constantă, vezi HCC 26/2010, HCC 19/2012, §97.

Privarea recurentului de dreptul de acces la justiție în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în esență este o sancțiune procedurală, motiv din care admiterea excepției de tardivitate urmează să fie conformă exigențelor de admisibilitate a restrângerii unui drept garantat de Convenție, regula triplului test urmând să se regăsească în motivarea instanței. Or, instanțele de judecată, au obligația pozitivă de a asigura eficiența garanțiilor în materie de protejarea drepturilor și libertăților omului.

Din raționamentele expuse, Colegiul Civil conchide că instanța de fond în mod eronat a aplicat prevederile art.1861 alin.(1) CPC cu referire la excepția de tardivitate, or, instanța de judecată nu a stabilit corect și întemeiat momentul începutului curgerii termenului de prescripție, întinderea termenului de prescripție și a conchis că reclamantul a depus acțiunea în instanța de judecată cu omiterea termenului de 3 ani, care nu este aplicabil speței.

În consecință, Colegiul constată că prima instanță eronat a admis și a soluționat excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul pârâtului, Palarii Vasilie, avocatul Nicolae Chiriac și ca urmare a respins ca fiind tardivă acțiunea recurentului ***** împotriva lui Palarii Vasile, intervenienți accesorii Țurcanu Mihail, Țurcanu Larisa, Palarii Lilia, Cebanu Liubovi, privind stingerea dreptului de servitute.

În conformitate cu prevederile art.427 lit.b) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 aprilie 2024 prin care s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins acțiunea ca fiind tardivă;

Se casează încheierea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 aprilie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** și Cebanu Dorin împotriva lui Palarii Vasile, intervenienți accesorii Țurcanu Mihail, Țurcanu Larisa, Palarii Lilia, Cebanu Liubovi, privind stingerea dreptului de servitute, cu restituirea cauzei la rejudecare, în același complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru

Ana Panov